

Zdejší žáky chce Hilton a usilují o ně firmy z Německa!

„V oblasti stavebnictví a gastronomie **se pohybujeme 40 let,**“ říká ředitel Miloš Mička

Na návštěvě

Moravská Třebová – Integrovaná střední škola Moravská Třebová se může pochlubit čtyřicetiletou tradicí nabízených stavebních a gastronomických oborů. Požadavky na práci šikovných řemeslníků se jen hrnou. A není divu. V Pardubickém kraji platí žáci z Moravské Třebové za jedny z nejkvalitnějších.

„V oblasti stavebnictví a gastronomie se pohybujeme na trhu čtyřicet let, v oblasti sociálních služeb patnáct let. Výsledky, kterých dosahuje-

„Každý měsíc nám volají z firem s žádostí, zda nemáme šikovné klempíře, pokrývače nebo kuchaře-číšníky. Okamžitě by je zaměstnali.“

Miloš Mička,
ředitel Integrované střední školy Moravská Třebová

me, korespondují s naší dlouholetou tradicí. K tomu nabízíme i obory pro žáky ze speciálních škol. Jsme odborná škola, a proto je naší hlavní devizou skutečnost, že připravujeme absolventy na reálnou praxi,“ vypocítává ředitel školy Miloš Mička (na levém snímku).

Šikovní žáci najdou uplatnění bez problémů. Škola totiž vždy kombinuje praxi ve svých dílnách s prací u reál-

ních zaměstnavatelů. A právě zde si už často firma vytipuje nejtalentovanější budoucí řemeslníky a domluví další spolupráci.

Například v pražském hotelu Hilton dostali dva žáci z oboru hotelnictví a turismus nabídku hned na místě poté, co ukázali své umění v rámci předváděcí akce. Ze stáže z Německa se s nabídkou budoucího zaměstnání vracela většina žáků nejen oborů gastronomie, ale zejména sociální činnosti.

„Bohužel, zájem o řemesla klesá. Děti nemají na základních školách praktické vyučování a nejsou tak vedeny k manuálnímu činnostem. Pokud nejsou z venkova, je jejich zručnost velmi špatná. V rodičích navíc přetrvává pocit, že dítě musí mít za každou cenu maturitu a učební obor je něco podražděného. A zásadní roli hraje i ekonomická otázka. Dopravní obslužnost či zdražení jízdného znemožňuje dětem ze vzdálenějších oblastí nastoupit k nám ke studiu,“ upozorňuje statutární zástupce ředitele Libor Čáp.

Záruka dobré perspektivy

Integrovaná střední škola v Moravské Třebové přitom na-

bízí absolventům velice dobrou perspektivu. V rámci Pardubického kraje spolupracuje s osmnácti firmami pro gastroobory – žáci chodí do hotelů, restaurací, cestovních kanceláří. Pro stavební obory je nasmulována desítka společností. Běžně si však žáky žádá i ostatní veřejnost.

„Bývá pravidlem, že se nás firmy dotazují, zda nemáme šikovné klempíře, pokrývače na stavbu rodinných domů nebo kuchaře-číšníky, okamžitě by je zaměstnali. A také zpětná vazba od zaměstnavatelů je výborná, naše žáky velmi chválí. Ti mají určité motivaci i v tom, že jsou za produktivní práce během praxe odměňováni, a to třeba i do výše dvou tisíc korun měsíčně,“ doplňuje Miloš Mička.

V součinnosti s Úřadem práce se tato škola podílí také na snižování nezaměstnanosti ve městě i v celém Pardubickém kraji. V rámci projektu UNIV 2 připravila pro veřejnost od září letošního roku nově možnost kvalifikace v oboru pracovníků v sociálních službách.

Vizitka školy

Adresa: Integrovaná střední škola Moravská Třebová
Brněnská 1405,
571 01 Moravská Třebová

Kontaktní údaje:
Tel.: +420 461 316 089
E-mail: info@issmt.cz
Web: www.issmt.cz
Ředitel: Ing. Miloš Mička

Rhodos – sladké lákadlo budoucích číšníků

Za kulisami

Moravská Třebová – Žáci Integrované střední školy Moravská Třebová jsou natolik šikovní, že se nerozpakují pochlubit se svými kvalitami i za hranicemi České republiky. Zásluhou dlouholetých kontaktů jim umožňuje škola každoročně vycestovat na několikátý denní praxe či kurzy do mnoha evropských zemí.

Nejfrekventovanější vztahy udržují Moravskotřebov-

ští se Střední odbornou školou obchodu a služeb Žiar nad Hronom na Slovensku. Jejich zásluhou probíhá již několik let výměnná praxe žáků gastronomických oborů.

„Slovenští hosté si vyzkoušeli odborná pracoviště školy i našich partnerů a společně s našimi žáky se podíleli také na přípravě a obsluze v rámci festivalu Dny slovenské kuchyně,“ upřesňuje statutární zástupce ředitele Libor Čáp.

Vybraní žáci z gastro-

mických oborů mohou rovněž absolvovat tříměsíční zahraniční stáž – po Kypru a Korfu je letos jejich cílovou destinací další atraktivní řecký ostrov Rhodos, kde je čeká obsluha v restauraci nebo za barem v hotelu pro dva tisíce hostů.

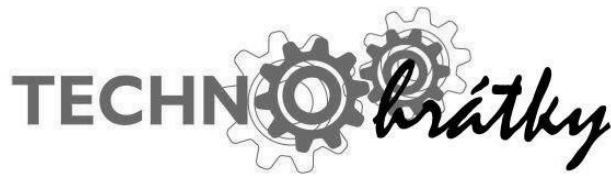
Žáci z gastrooborů a sociální péče se prostřednictvím projektu Leonardo financovaného z peněz Evropské unie vydají na měsíční stáž do Německa, v případě stavebních oborů škola jedná o pracov-

ních výjezdech do Lipska. Kromě toho organizuje každý rok i jednodenní výlety do okolních zemí nebo zajišťuje týdenní pobyty v rodinách.

V uplynulých letech se studenti podívali již do Francie, Anglie, Skotska, Nizozemska, Irska, Švédska, Norska a Švýcarska. Nutno dodat, že jazykově jsou vybaveni na opravdu vysoké úrovni.

Jedním z lektorů, který zpestřuje výuku ve škole, je totiž Daniel Lupton – rodilý mluvčí z USA.

Co jsou TECHNOhrátky?

Bude mít Pardubický kraj v příštích letech dostatek řemeslníků? Nestanou se zcela nedostatkovým zbožím? Jak zabránit úbytku či stagnaci některých technických oborů a podpořit zájem mladé generace o jejich studium?

Odpověď nabídné projekt TECHNOhrátky!

Odbor školství a kultury Pardubického kraje zahajuje v těchto dnech unikátní kampaň na podporu technického vzdělávání a stipendii podporovaných řemesel. V průběhu května a prosince letošního

roku se do ní zapojí deset vybraných středních odborných škol z Pardubicka, Chrudimska, Ústec-koorlicka a Svitavska. Žákům z desítek základních škol z celého regionu postupně představí netradičními formami své zázemí, jednotlivé studijní obory i možnosti dalšího vzdělávání.

Součástí projektu jsou různé zábavné a vědomostní aktivity včetně foto a videosoutěží, besedy se zástupci Úřadů práce, Hospodářské komory i významných zaměstnavatelů.

Opsáno z tabule

Programy pro druhou šanci

Moravská Třebová – Integrovaná střední škola v Moravské Třebové nabídne veřejnosti včetně nezaměstnaných možnost rekvalifikací ve vybraných stavebních a gastronomických profesích. Stane se tak v rámci dvouletého dotačního projektu Dílčí kvalifikace – druhá šance na trhu práce. Od dubna 2014 bude škola vyučovat zájemce ve třinácti vzdělávacích programech. „Každá dílčí kvalifikace pro člověka znamená větší šanci uplatnit se na trhu práce. V tomto projektu využijeme volné kapacity učitelů a část výuky se uskuteční rovněž o prázdninách nebo o víkendech,“ vysvětluje statutární zástupce ředitele Libor Čáp.

Úspěch v Lobkovickém paláci

Moravská Třebová – Žáci gastronomických oborů z Integrované střední školy v Moravské Třebové se běžně podílejí na zajištění rautů, banketů a hostin pro 400 i více hostů. Pořádají je pro městské úřady v regionu, banky nebo významné firmy. Vrcholnou akci představoval před nedávnem raut v Lobkovickém paláci v Praze u příležitosti vernisáže výstav egyptského umění. Škola musela do hlavního města vyslat autobus se třiceti žáky, vybavením i kompletním servisem. Soudě podle spokojených reakcí účastníků – významných osobností společenského a kulturního života či zástupců diplomatického sboru – se akce vydařila.

Čekání na budoucí kominíky

Moravská Třebová – Kominické řemeslo platí od nepaměti za jedno z nejobdivovanějších, neboť se mu přisuzuje i zvláštní schopnost dodavatele štěstí. Moravskotřebovská integrovaná škola však v posledních letech tento obor nabízí marně navzdory tomu, že zprůsňovací pojišťovací legislativa vyvolala u veřejnosti zvýšenou poptávku po této profesi. „Občas nás někdo, většinou synové kominíků, osloví, ale celkově je zájem nízký a nestačí k naplnění ročníku. Přitom máme pro výuku připraveného kvalitního odborníka. A že je to nesmírně perspektivní řemeslo, není nutné zdůrazňovat. Tak se snad brzy dočkáme,“ přeje si ředitel Miloš Mička.

Zlatý šampion vyrůstal už od malička na střeše

Pardubický kraj vychoval hodně šampionů. Pokrývač Milan Englc se stal letošním **vítězem prestižní učňovské soutěže České ručičky**

Zpověď

Moravská Třebová – Pardubický kraj vychoval už hodně šampionů. Jen namátkou – desetibojaře Šebrleho, kanoistu Doktora, útok Martinec-Novák-Štašný, brankáře Haška nebo přemožitelku La Manche Štěrbovou. A nově také **MILANA ENGLCE** (na snímku), nejlepšího pokrývače České republiky a vítěze prestižní učňovské soutěže České ručičky 2013.

Mezi budoucími řemeslníky jste už celebritou, tak co na sebe prozradíte?

Je mi sedmnáct. Studuji druhý ročník oboru pokrývač Integrované střední školy v Mo-

ravské Třebové. Pocházím z Hlinska a moc rád chodím do lesa. Procházet se, poslouchat krásné ticho a pozorovat zvířata.

A proč se jako milovník přírody nechcete stát lesníkem, ale pokrývačem?

Pradědeček i dědeček byli pokrývači a také otec se věnuje této profesi. Od malička jsem mu pomáhal a dodnes mě to nesmírně baví. Těším se, že budu čtvrtou generací pokrývačů v rodině.

Copak jste se nikdy nebál výšek?

Nebál – naopak mě lákaly. Už od šesti let jsem strašně rád běhal a skákal po střechách. Nahoře mě nemůže vidět snad

jen jediný člověk – maminka. Bojí se a raději hned odchází.

Jaký je to pocit být v České republice nejlepším ve svém oboru?

Pochopitelně skvělý! Užívám si ho, ale beru to spíše jako další motivaci do budoucna, abych nastavenou laťku udržel a pořád se zdokonaloval.

Co především rozhodlo o vašem letošním vítězství?

Myslím, že vlastnosti, které vyznávám – pracovitost, obratnost a spolehlivost. V prvním kole soutěže České ručičky v Praze jsem ještě měl trochu nervy, ale v dubnovém finále v Brně už jsem si věřil. I když první místo jsem rozhodně nečekal.

Víte, že jste si na sebe upletl bič? Budete teď muset dokazovat, že jste opravdu nejlepší!
Jsem si toho vědom. Já se

však snažím dělat každou práci poctivě, tak by to neměl být problém. Nejsem zvyklý něco odfláknout.

Jak vám jdou školní povinnosti?

Samozřejmě mám radši praxi, kdy jsme přímo na stavbě, ale vím, že i teorie je důležitá a že se mi bude hodit. Učíme se třeba poznávat materiály na střechy – plechy, fólie, tašky. V odborném kreslení zase ručně malujeme výkresy.

Až příští rok získáte výuční list, máte jasno o své budoucnosti?

Pokrývačů je málo a domy se staví pořád. Takovou práci navíc nikdy nebude dělat žádný robot, ruce budou vždycky potřeba, proto se o svou budoucnost nebojím. Tím spíše,

že táta má pokrývačskou firmu, takže nastoupím u něj. A mladší bratr se k nám časem přidá, protože si vybral za řemeslo tesařinu.

Co se vám na pokrývačském řemesle nejvíce líbí?

Práce ve výškách a na čerstvém vzduchu, pocit volnosti. I když třeba zmoknu, zlobím se jen chvíli. Střecha zakončuje stavbu celého domu a jsem rád, že právě já jí mohu udělit konečnou podobu.

Stránku připravili:

Eva Hromádková
Vladimír Zemánek

Foto:

autoři a archiv školy